

2011. reformáció

A népszámlálás

fontos esemény egy ország életében, s bizonyára sok olyan következtetést fognak levonni belőle, amely a döntéshozatal felelősségteljes munkáját megkönnyíti. Ilyenkor az egyházak is feszült figyelemmel várják az eredményeket, a számok tükrébe nézve fürkészik azt a képet, amelyet a tükör mutat. Mégis, jó, ha felidézünk egy bibliai népszámlálás történetét, mégpedig Dávid uralkodása idején. (II. Sámuel 24. r.) Dávidnak ez a tette azonban Isten ítéletét vonta maga után. Ez a népszámlálás Dávid dicsőségét szolgálta az Istenével szemben. A történet Dávid bűnbánatával ér véget.

Ma másképpen gondolkodunk erről a kérdésről, mégsem árt emlékezni a korábbi népszámlálásra. Az akkori számok szinte a meglepetés erejével értek bennünket: a „nem is állunk olyan rosszul” érzete biztosságot adott. Nehéz eldönteni, hogy javunkra, vagy ítéletünkre volt-e ez. A világ azóta sokat változott. A számok is bizonyára megváltoztak. Ébresztőt fújnak, vagy altatót dúdolnak, kiderül. Ami bizonyos, az az, hogy a trombitának ma riadót kell fújnia. Ha kétszer annyian volnánk is, mint amit a számok fognak mutatni, az egyháznak akkor is látnia kell azt a helyzetet és feladatot, amit az egyház Urának nyomában járva kell látnia és tennie. Így olvassuk a Máté evangéliumában: „És bejárá Jézus Galileát, tanítva azok zsinagógáiban és hirdetve az Isten országának evangéliumát és gyógyítva a nép között, minden betegséget és erőtelenséget. És elterjedt az ő híre egész Síróban és hozzávívék mindazokat, akik rosszul valának, a különféle betegségekben és kínokban sinlődőket, ördögösöket, holdkórosokat és gutaütötteket: és meggyógyítja vala őket.” A feladat adott és akárhányan is vagyunk, meghaladja erőnket. Ez a küldetés csak felülről való erővel, a Szentlélek erejével és bölcsességével végezhető. A számok lehetnek jelzések, de semmilyen reménységnek nem lehetnek alapja az egyházban. Ezt Isten megítélte az elmúlt időben. A reformáció hónapjában emlékezzünk arra a riadóra, melyet Luther Márton fújt Európa

fülébe, és amelyhez csatlakoztak sokan, látva a szükségét és hallva Uruk elhívó és elküldő szavát. Ezen az októberen sem hallunk mást és engedelmeskedünk az Úrnak. Erre figyelve ünneplünk, készülünk a választásra, a lassan közelgő ádventre. Különös módon a Megváltó érkezése is összefügg egy népszámlálással, amely sok nyomorúság okozója volt a birodalomban. Isten terveibe azonban még ez is bele tudott épülni. Bizonyára ma sincs másképpen, legyen értelme, áldása a népszámlálásnak egész magyar népünkre nézve. A gyülekezet pedig vesse megváltó Krisztusába bizodalját és szolgálja őt örömmel.

Nagy Péter

A Család Éve és a reformáció

(gondnoki beszámoló)

II. Thess., 1, 11

„Ezért aztán mindenkor imádkozunk értetek, hogy a mi Istenünk tegyen titeket méltóvá az elhívásra, és töltsön meg titeket teljesen a jóban való gyönyörködéssel és a hit minden erejével,...”

A nyári szünidő és a Szőlőskert gyermekszóró programjai óta is eltelt már közel két hónap, Az ősz elején értékeltük ezeket a programokat.

Már el is döntöttük, hogy a jövő évi nyári tábor 2012. július 23-28. között lesz Berekfürdőn, a Megbékélés háza konferencia központban. Akinek van már 2012-es naptára, írja is be! A munkatársi hétfőjét január 13-15. tartjuk szintén Berekfürdőn.

A Szőlőskert a Budafoki Pezsgő és Borfesztivál programjai közül az utólagos kiértékelés szerint Oroszlános udvar, a Savoyai tér és a Kossuth Lajos utca valamint a Törley udvar után a negyedik legnépszerűbb program volt. Elmondhatjuk, hogy nem volt olyan borospince, ami népszerűbb lett volna a mi programunknál. Köszönjük a munkatársak munkáját és lelkesedését. Idén is több mint százan kapcsolódtak be ebbe a szolgálatba.

A zsoltáros istentisztelet (**vespera**) Papp Anette szervezőmunkájának köszönhetően ősszel is minden hónap elején megtartásra kerül – legközelebb november 5-én – zeneakadémiai képzettséggel rendelkező közreműködőkkel. Használjuk ki, hogy részt vehetünk ezeken a különleges úrvacsorai előkészítő alkalmakon.

Szeptember 30-án tartottuk az óvodások befogadó istentiszteletét vasárnapi istentisztelet keretében. Meglátogatott minket és ígét hirdetett Illés Dávid esperes úr is, aki a Halacska óvoda elindító lelkesze volt. Azt hiszem ez az alkalom és az

azt követő szeretetvendégség sokunk számára marad felemelő emlék. Általában a hónap harmadik vasárnapján látogatja meg a gyülekezetet **óvodánk** 2-2 csoportja. Köszönjük az óvodából már kinőtt gyülekezeti tagok vendégfogadó szeretetét és az óvónők áldozatos felkészítő munkáját.

Október 8-án volt az idei Demjén-kupa családi sportnap. Idén sok új programunk volt. Ezek közül kiemelkedett a családi váltóverseny. Több mint százan együtt fogyasztottuk el a bográcsok ajándékát. Reméljük, hogy minél többen elviszik az alkalom jó hírét és hívják az érdeklődőket többi alkalmunkra. Minden résztvevő és munkatárs nevében köszönöm Szalontay Károly főszervező alapos és áldozatos odaszánását.

Az idei **Budafoki Esték** sorozat keretében október 11-én *Kopp Mária* professzor asszony volt a vendégünk a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének kerületi szervezetével közös szervezésben. A teli gyülekezeti teremben megfontolandó gondolatokat hallottunk arról, hogyan *hat a keresztyén család a társadalomra és a gazdaságra*. Nekem az volt a legmeglepőbb, hogy az ép család elsősorban a férfiak életkilátásaira hat kedvezően! November 8-án *Bagdy Emőke* professzor asszony a *Család és Iskola* témában tart előadást. Ezekre a színvonalas alkalmakra kérem, hogy hívogassunk szélesebb baráti és ismerősi körünkben az eddigiek-nél is aktívabban!

A nyár és az ősz folyamán a jelölőbizottság aktívan kereste azokat, akik gyülekezetünk legalkalmasabb vezetői lehetnek a 2012-17-es időszakban. A **presbitérium** eddigi tagjai közül néhányan egészségi állapotuk ill. családi körülményeik változása miatt sajnos nem vállalták a további szolgálatot. Köszönjük eddig áldozatvállalásukat és kérjük, hogy erejük szerint a továbbiakban is aktívan támogassák gyülekezetünk életét. Helyükre már sok területen bizonyított munkatársakat jelölt a bizottság. A jelöltlistát a presbitérium okt. 4-i gyűlésén elfogadta. Az új jelöltek bemutatkozása a Hírlevélben megtalálható. Az előző Hírlevélben számoltak be az elmúlt hat évről a presbitérium eddigi tagjai. A személyes bemutatkozásra november 6-án kerül sor. November 13-án pedig az istentisztelet után **egyházközségi közgyűlés** keretében kerül sor a választásra. Kérem a testvéreket, hogy erre a két vasárnapra készüljenek és minél többen jöjjenek el.

Szintén november 6-án lesz **vendég igehirdetőnk** Vincze M. István sárvásári lelkes, kalotaszegi esperes a Jókay Alapítvány szervezésében.

November 27-én, advent első vasárnapján lesz a **hittanosok műsora**. December 4-ére várjuk az órbottyáni szeretetotthon **Barnabás csoportját**, 11-én pedig a **nyugdíjasok karácsonyi gyűjtését** tervezzük.

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az **egyházfenntartási járulék** (nem adó!!!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagi-lag is hordozzák gyülekezetünket. Kérjük, hogy ha csak lehet, ezt havi rendszeres utalással tegyék.

Költségvetésünk jelentős részét (kb. 12% -át) teszi ki az idős és a fogyatékos testvéreink segítségét végző diakónusunk főállású foglalkoztatása. Köszönöm azok odaszánását, akik a havi rendszerességű diakóniai támogatók közé tartoznak és kérem, hogy aki csak teheti, csatlakozzon ehhez a körhöz. Ezen a területen jelentős, időarányosan több százezer Ft elmaradás van! Jelentkezni Főrizs István presbiternél lehet (forizs@geokemia.hu).

Jó reménységgel lehetünk afelől, hogy **2012. szeptember 1-én** elindulhat a református iskola. A gyülekezet elnöksége mellett az előkészítő bizottság tagjai és különösen Kristófné Munkácsy Emőke gazdasági szakértő töltött sok időt az eddigi előkészületekkel. Mind a rózsakerti iskola munkatársai, mind az önkormányzat képviselői sokat tettek azért, hogy konszenzusos alapon, minden érdekelt bevonva készítsük elő az iskolaalapítást. Ennek köszönhetően a tantestület tavaszi mintegy 70%-os támogatását az iskolában jelenleg tanuló gyermekek szüleinek 90%-os egyetértése követte. A mai napig több mint 1100, döntően kerületi lakos támogatta aláírásával a református iskola indításának gondolatát. A tervek szerint az önkormányzat november 17-i ülésére már előterjesztés készül az iskola átadásáról. Kérünk mindenkit, hogy segítsen abban, hogy minél több hívő család gyermeke jelentkezzen (minél hamarabb) ide, hiszen az iskola légkörének kialakításában különösen fontos az első évfolyam hatása. Mindenkitől továbbra is kérjük az eddigi imádságos támogatást.

Köszönöm a gyülekezet különféle kisközösségeinek befogadó szeretetét és bátorítom azokat, akik mostanában kezdtek el templomunkba járni, hogy csatlakozzanak valamelyikhez. Jelentkezni a lelkészeknél, a gyülekezeti munkatársaknál és a presbitereknél lehet.

Kol. 3,16

„A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel, és intsetek egymást zoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel; hálaadással énekeljétek szívetekben az Istennek.”

Budafok, 2011.október 26.

Testvéri köszöntéssel,

Németh Géza
gondnok

Presbiter jelöltek

Cavalloni Gyöngyi	Kirner Attila
Fehér István	Nagy László
Dr. Fórizs István	Dr. Németh Géza
Fraskóné Hatos Katalin	Papp Tamás
Gaál Tibor	Piróth Béla
Gyarmati Imre	Szalontai Károly

Pótpresbiter jelöltek

Klein Zsuzsanna	Szabados László
-----------------	-----------------

Tiszteletbeli presbiter jelölt

Dr. Nemeskéri Sándor

Gondnok jelölt

Dr. Németh Géza

A következőkben az öt új jelölt bemutatkozását olvashatják.

Fraskóné Hatos Katalin

Születésem óta Budafokon élek, akkor költöztek ide szüleim, itt jártam iskolába és első munkahelyem is itt volt. Szeretek itt élni. Férjnél vagyok, van három fiam. Jelenleg egy hajléktalanokat ellátó civil szervezetnél dolgozom szakmámban, mint gazdasági ügyintéző.

1996-ban konfirmáltam, de kapcsolatam a gyülekezettel 1995-ben kezdődött, amikor első fiunkat, Ádámot kereszteltük. Ő egy éve konfirmált. Rokonságomban édesapám és apai nagyapám volt református. Gyermekeim a Halacska óvodába jártak; mi voltunk az első kiscsoport. Ettől az időtől kezdve folyamatosan kapcsolódtam be a gyülekezet életébe, eleinte a hétfő reggeli ovis áhítatok segítségével. Később dolgoztam is néhány hónapot az oviban, harmadik fiam, Csabi születése előtt. Középső gyerekem Zsolt, tavasszal fog konfirmálni.

Oszlopos tagja vagyok az énekkarnak, és úgy érzem a látogató szolgálati munkámmal kerültem igazán a gyülekezeti életbe. Sok családot ismerhettem meg a közvetlen környezetemben, akiket igyekszem kisebb nagyobb rendszerességgel megkeresni vagy akár egy utcai találkozáskor beszélgetni néhány szót. Mivel egy

keresztelő kapcsán kerültem ide és voltak emlékeim hasonló munkáról, szívesen vállaltam el a megkeresztelt gyermekekkel és családjaikkal való kapcsolattartást, ami most novemberben második évébe lép. Az elmúlt év tapasztalataiból kiindulva remélem, még több eredménnyel tudom ellátni ezt a feladatot.

Presbiterré való jelölésem meglepett, de bízom abban, hogy munkámmal segíthetem és szolgálhatom a gyülekezet életét.

Gaál Tibor

Nős vagyok, három gyermek édesapja. 1972-ben születtem Zalaegersze-gen. 17 évesen kezdtem járni az ottani gyülekezetbe, ahol Török Zoltán lelkésznel hamarosan megkeresztelkedtem és konfirmáltam. Diplomáimat Budapesten a Kereskedelmi Főiskolán, és Pécsen a Közgazdaságtudományi Egyetemen szereztem. Budapestre pályakezdőként már a feleségemmel költöztünk 1997-ben. Fele-ségem gimnáziumi angol és magyar szakos tanár.

1999-ben költöztünk Budafokra, hamarosan csatlakoztunk az itteni gyü-lekezethez. Mind a három gyermekünket itt kereszteltettük meg, és több szalon is bekapcsolódtunk a gyülekezeti életbe. Multinacionális cégek vezetői pozíciói után jelenleg a megújuló energia-szektorban működő saját cégemet vezetem. Felesé-gem „főállásban” a gyermekekről gondoskodik.

A presbiteri jelölést nemcsak nagy megtiszteltetésként, de fontos mér-földkőként is élem meg. Célom, hogy a gyülekezet előtt álló új feladatok megoldá-sában segítsék, Isten iránti teljes bizalommal és elkötelezettséggel.

Papp Tamás

1975-ben születtem Csengerben, egy öt gyermekes család legkisebb gyermekeként. Egy közeli kis szatmári faluban, Gacsályban nevelkedtem. Mivel szerettem olvasni, gyakran jártam a falu könyvtárába. Egyszer könyvtárból hazafe-lé menet megszólított a lelkész, hogy mit olvasok és van-e kedvem hittanra járni. Így kezdtem hittanra, majd konfirmáció előkészítőre járni, majd 13 évesen 1988-ban konfirmáltam. Néhányszor még voltam konfirmáció után templomban, de aztán elmaradtam. Középiskolás koromban főleg akkor imádkoztam magamban, mikor röplabda vagy kosár meccsen vesztesre álltunk.

1997. őszén, mikor otthon keresgéltem, megtaláltam a bibliánkat, amiből konfirmációra készültünk. Ezt elvittem magammal a kollégiumi szobába. Decem-ber elején, a kollégiumi ágyamon egy keresztyén könyvet olvastam, amiben volt

egy bibliai idézet, az 1Kor. 13. Sok év után kinyitottam a bibliát, abból is elolvastam. Azon az estén a kollégiumi szobában átadtam az életem Krisztusnak. Nem tudtam, hogy Budapesten hol találok református templomot, ezért elmentem a Kálvin térre. Gondoltam, ott csak van. Így vasárnaponként a Kálvin térre kezdtem járni. Mivel a Budapesti Református Egyetemi Gyülekezet is a Kálvin téren tartotta az alkalmait, csatlakoztam hozzájuk. Később ott presbiter is lettem. A Budapesti Műszaki Egyetemen, ahol tanultam, néhány barátom a MEKDSZ (Magyar Evangéliumi Keresztény Diákszövetség) bibliakörbe járt, ahová engem is elhívtak és tagja lettem a Műegyetemi MEKDSZ bibliakörnek, majd később egy évig az egyik vezetője is. Az Egyetemi Gyülekezetből és a MEKDSZ-ből több barátom a Pozsonyi-úti Református gyülekezetbe járt ifire, ahová engem is elhívtak.

2002-ben Budafokra költöztem albérletbe, és mivel a Pozsonyi út nagyon messze volt, a hozzám legközelebbi református gyülekezetbe kezdtem járni. Így kerültem a Budafoki Református Gyülekezetbe, ahol az első alkalommal elhívtak a Derekas körre, és ifjúsági órára is. Itt adott nekem Isten hívő társat, Violát, akivel 2005-ben házasodtunk össze. Idén Isten megajándékozott minket egy gyönyörű kislánnyal is, akiért nagyon hálásak vagyunk. Itt a gyülekezetben elsősorban az ifjúsági munkában vettem részt. Először nyári hittan táborokban, konfirmandus hétvégéken segítettem. 2005-től a feleségemmel egy ifjúsági csoportot vezetünk. Ezen kívül egy kisebb kirándulást, a Bakonyháti gyülekezeti túrát szerveztem a gyülekezetnek, valamint egy egyszerű gyülekezeti tagokból álló csapattal két gyülekezeti nyári tábort szerveztünk, és készülünk a harmadik tábor megszervezésére, amit 2012-ben Berekfürdőn készülünk megtartani.

Idén a presbiteri jelölő bizottság engem is megkérdezett, hogy elvállal-nám-e a presbiteri tisztséget a Budafoki Református Gyülekezetben. Ez nagy megtiszteltetés számomra. Mivel ezt a közösséget sajátoménak érzem és minden téren sok mindent adott nekem ez a gyülekezet, ezért elvállaltam a jelölést és megválasztásom esetén örömmel szolgálok Istennek presbiterként a gyülekezetben.

Piróth Béla

Budapesten születtem, de Baracska községben éltem le életem első 24 évét. Az ottani református gyülekezetben kereszteltek meg, jártam hittan órára és ott is konfirmáltam. Szüleim vallásossága meghatározta az én nézeteimet is a hitről, az Úrról, Jézus Krisztusról, melyet a hittan tanítás csak elmélyített. Közgazdasági középiskola után ezen a területen végeztem felsőfokú tanulmányaimat.

Ez ideig egyetlen munkahelyem Budafokhoz kötött és 1986-ban ide is költöztem. Megnősültem, feleségem római katolikus vallású. Két fiam közül a

nagyobbik édesanyja vallását vette fel, míg kisebbik fiam itt, a református gyülekezetben konfirmált 1999-ben.

Gyermekeveim intenzív templomba járása után felnőttként inkább „önképző” módon voltam vallásos. Csak az un. Sátoros ünnepeken jártam templomba. Ezt változtatta meg, hogy a 90-es évek közepétől beteg édesanyám hozzánk költözött és többször elkísértem őt a templomba. Másrészt fiam közelgő konfirmációja miatt is gyakrabban jártam istentiszteletre. Mindez azonban csak részben vezetett ahhoz, hogy egyre nagyobb igényem volt az Úr közelségére. Egyre jobban ráébredtem, hogy azok az emberek, akiknek a társaságát kerestem, és akikkel jól éreztem magam, azok közül legtöbbször gyakorolták vallásukat, sőt tevékenyen részt vettek egy közösség munkájában. Ez vezetett ehhez a közösséghez és így kezdtem aktívan részt venni a református gyülekezet munkájában. Nagy segítségemre volt ebben Gyarmati Imre barátom, aki mindig hívott, és segített beilleszkedni. Természetesen feleségem példája is segített.

Nagy megtiszteltetés, hogy bár nem végeztem annyi munkát a közösségért, amely ezt indokolná, jelöltek a presbiteri tagságra. Amennyiben megválasztanak, igyekszem munkámmal rászolgálni a bizalomra.

Szabados László

56 éves vagyok, nős. Lányom a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsészettudományi Karán tanul, harmadéves a történelem magyar szakon.

A szüleim nem voltak vallásosak, hosszú út vezetett addig, amíg elértem a keresztény hitet. Egyetemista koromban – még nem hívőként – vettem részt egyházi rendezvényeken. Bár egyre több benyomás ért, de az egyház elérése, a hit megerősítése csak 1994-ben indult el, amikor elkezdtem járni a Budafoki gyülekezetbe és ősszel elindult a felnőtt konfirmációs hittan. A hittant az akkori lelkész, Pásztor János tartotta. A felkészülés, a hit bizonyítása után 1995 januárjában megkereszteltek és konfirmáltam. Ettől kezdve járhattam le a gyülekezet teljes jogú tagjaként és vehettem részt az úrvacsorai közösségben is. Életem eddigi szakaszát a következő igével tudom összefoglalni: „De ha keresni fogod ott az Urat, a te Istenedet, megtalálod, ha teljes szíveddel, lélekkel keresed” (5Móz 4:29).

Mint ahogy a hitre is várnom kellett, a gyülekezeti életben való aktívabb részvétel is csak 2006-ban indult el: májusban missziós összejövetel keretében kezdtük el szervezni az ősre tervezett borfesztivált. Itt már két dolog is új volt: részt venni a szervezésben valamint a gyereksátor műsorának a tervezésében. Ehhez nyújtottak segítséget a közben kialakult keresztény kapcsolataim. Kaptam ötleteket, lehetőségeket, hogy kiket tudok megkeresni és bevonni a Gyereksátor

műsorába. Ezen kívül – szakmai gyakorlattal - segítettem a sátor hangosításának az összeállításában, kezelésében. Következő lépcső volt számomra, amikor elhívtak 2006-ban Monoszlóra, a munkatársi hétvégére. Itt még jobban megismerhettem a presbitereket, a gyülekezet magját. Itt kezdtem el Tatár Levente segítségével részt venni a gyülekezet honlapjának a kezelésében, az istentiszteletek felvitelében. A további években már rutinszerű lett gyülekezetünk honlapjának a kezelése, frissítése, most már legfeljebb pár napos késéssel vissza lehet hallgatni a honlapon a vasárnapi istentiszteletet és a legfrissebb rendezvények is időben megjelennek. Új lehetőségként, amikor óvodai évnyitó illetve évzáró van, Pálfi Szabolccsal ketten összeállítottuk a kamerás közvetítés lehetőségét, hogy ilyenkor senkinek ne kelljen állni, a gyülekezetiből is lehessen nézni, hallgatni az istentiszteletet.

Nagyon megtisztelőnek éreztem, amikor néhány hete a lelkész, Nagy Péter megkeresett azzal, hogy vállalnám-e a presbiteri megbízást. Rövid beszélgetés után vállaltam, hiszen úgy érzem, a munkám javítása csak a presbiterekkel való folyamatos, jó kapcsolat mellett lehetséges. Az eddigi munkák mellett további céljaim között szerepel a honlap rendszeresebb frissítése, bővítése valamint a tervezett iskola alapítás lehetőségem szerinti támogatása. A jövőről alkotott képet a következő ige foglalja össze: „De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk! (Józs 24:15).

Bemutakozik Ábrahám Angéla – új hitoktatónk

„A plántáló pedig és az öntöző egyik; de mindenik a maga jutalmát veszi a maga munkája szerint.” I.Kor.3,8.

Szegeden végeztem, bölcsészkaron, történelem–néprajz–református vallásánál szakon. Hitoktatói gyakorlatomat, édesanyám gyülekezetében végeztem. Testvéreim is Isten és egyházunk szolgálatában állnak, lelkészi, tanítói, óvónői végzettséggel református iskolában, óvodában tanítanak, nevelnek. Évekig felnőtteket oktattam, míg lehetőséget kaptam Óbudán, a gyülekezetet alulról építeni, hitoktatóként, gyermekek között. 2011. augusztus 1-től vagyok hivatalosan a budafoki gyülekezet hitoktatója. Viola és Becker Norbert hittan csoportjait vettem át, közel 160 gyermeket. Isten vezetésével, a lelkész úr támogatásával, munkatársaim szerető útmutatásaival és az én lelkesedésemmel igyekszem megsegíteni a belém vetett bizalmat.

A Budafoki gyülekezethez, óvodás kisfiúkon keresztül kerültünk közelebb. Halacszkás szülőként igyekeztünk minden alkalmat megragadni, hogy közösséget találjunk. Részt vettem az évenként megrendezésre kerülő önkéntes napok szervezésében, mint a Református Szeretetszolgálat önkéntes koordinátora. Óvodából megismert szülő társaimmal második éve szervezünk hittanos nyári napközit, Vakációs Bibliahét néven, közel 24 gyermek számára. Idén szeptembertől, szombaton délelőttönként hittanórákat tartok, hogy gyülekezetünk gyermekei otthon érezhessék magukat nemcsak református vallásunkban, hanem református közösségünkben, templomunkban is.

Némethné, Zsuzsa mentálhigiénés szakember óvodás gyermekek szülei részére alakított ill., Nagy Péter lelkipásztor úr családok számára létrehozott házi csoportjának férjemmel, gyermekemmel együtt aktív tagjai vagyunk.

Istennek hálás vagyok, hogy ide tartozhatunk! Ez a befogadó, meleg, szeretetteljes közösség örömmel várja a keresőket. Tiszta lelkiismerettel tudom ajánlani gyermekeknek, felnőtteknek egyaránt, mert minden generáció megtalálhatja, lelki igényeinek megfelelő alkalmainkat.

„Mert Isten munkatársai vagyunk: Isten szántó-földje, Isten épülete vagytok.” I.Kor.3,9!

Anya csak egy van

Gerda Zsindely (Kneisel) 1937-2011

Így szól a mondás. Mindenki ezt tartja érvényesnek saját édesanyjára, és ez így van jól. A mi édesanyánk is olyan anya volt, aki egy és utánozhatatlan. Sokan ismerték és csodálták erejét. Neki a megszokottnál talán különlegesebb felelősségi és anyaszerep jutott, hiszen férje oldalán erre volt szükség. Férjével, Zsindely Endre egyháztörténész professzorral, valóban ketten lettek egy testté, hiszen édesapánknak a 27 éves korban elszenvedett gyermekbénulása miatt, együtt töltött idejük, házasságuk alatt törékeny, erőtlenség jutott. E törékeny testet egészítette ki édesanyánk. Ő volt a könyvtárban meghosszabbított karja, mely levette a kért könyvet, ő volt a két lába, mely a munka végeztével visszavitte a polchoz. Kezdetben ő volt a németnyelvi lektor. Ő volt a teste minden éjjel, mely önmagától nem volt képes fordulni, ezért a felfekvések elkerülése érdekében, édesapánk testét ő fordította át egyszer az egyik oldalára, aztán vissza a másik oldalára. Ő vitte munkába, ő hozta haza, ő vitte el leveleit a postára. Ő vezetett 8 hónapos terhesen 1000 kilométert Magyarországra, hogy apánk kívánságának megfelelően az első gyermekük magyar földön születhessen meg. Ő vezetett a kórházba, amikor mi gyerekek meg akartunk születni. És ő vezette az autót, amikor hazavitte bennünket. Ő cipelte haza a nehéz csomagokat a bevásárlás után. Ő

rendezte be apánk tanácsai alapján az otthonunkat. Húsvétkor ő dugta el apánk javaslatai alapján a csoki-nyulakat, és karácsonykor ő igazította be a fát a tartóba, és apánk javaslatai szerint ő díszítette fel a fát. Ő gondoskodott a vendégszeretet megvalósításáról, melyet apánk megszervezett. Ő nyitott magától értetődő módon ajtót mindenkinek, akiket édesapánk rövidebb s' hosszabb időre befogadott. Apánknak minden kérését, javaslatát elfogadta, és megvalósította, mert hitte és tudta, hogy ez így van jól.

Talán így érthető, hogy miért is nem panaszkodott soha. Soha nem hallottuk, hogy elfáradt volna, hogy most már igazán eleget dolgozott, hogy végre pihenni szeretne, hogy most már igazán más vehetné át tőle a terheket.

A 25 évnyi özvegysége alatt sem tett máshogy. Aki kért, annak adott, aki kopogott, annak ajtót nyitott. Ha hívtuk, ugrott. Unokái felügyeletét még úgy is elvállalta, hogy ahhoz előtte időközben lebénult nagymamánkat (édesanyját, akit 8! évig ápolt) előbb tolószékkal az autóhoz toltta, beültette, majd beemelte a kerek széket az autó csomagtartójába és elindult unokázni. Ott megérkezve előbb kiemelte a tolókocsit az autó csomagtartójából, beültette ómamánkat a székbe, betolta a liftbe és ki gurította a 3. emeleten, ahol az unokák, már örömmel fogadták. De szívesen ment el látogatóba érkezett unokáival is kirándulni, Őmit természetesen mindig vitte magával ezekre a kirándulásokra. Ha egyszer-egyszer nélkülüle ment vásárolni, ügyet intézni, egy órát követően közölte: „nem hagyhatom Őmit tovább magára”, és hazament. Ehhez szigorúan tartotta magát minden körülmények közt. Tőle bármi el lehetett kérni, mindenét odaadta.

Édesanyánk egész életét odaadással, önzetlenül végigápolta. Jó volt betegesen rábízottnak lenni. Hálát soha nem várt érte. Mindenkire, aki rábízott nagyon jól tudott vigyázni, kivéve önmagára, akit mindig háttérbe helyezett.

Zsindely Gerda (Kneisel) 74 éves korában rövid ideig tartó, súlyos, elfogadó türelemmel viselt betegséget követően, 2011. augusztus 16.-án elhunyt. Hamvai napra pontosan 50. házassági évfordulójukon egyesültek édesapám hamvaival.

Hálásak vagyunk Istennek áldott, nehéz életéért.
Ilyen anya tényleg csak egy van.

Zsindely Katalin

Nyári, őszi táborok, kirándulások

Gyülekezeti Családos Tábor

2011. Augusztus 8-13. Dorcas Kemping, Debrecen

Vártuk a gyülekezeti tábort. Vártuk azt annak ellenére, hogy idén voltunk ott először, így nem voltak onnan korábbi élményeink. Egy lehetőség a pihenésre, feltöltődésre testileg – mint minden nyaralásnál – és lelkileg is, amit itt a táborban valószínűleg megkapunk.

A gyülekezetbe – a kerületbe költözésünk óta – mintegy 2 éve járunk gyerekeinkkel. Ez nagyban megkönnyítette mind nekünk szülőknek, mind gyerekeinknek, hogy akár a személyes vagy csak arcról való korábbi ismeretségre alapozva, ismerősök közé jövünk.

Mint minden program előtt, az ember figyelemmel kíséri a várható időjárást. Szerencsére az előrejelzés ezúttal is melléfogott, az első éjszaka erős szele és intenzív esője után - most hogy a nyár végére értünk – lehet azt mondani, hogy a nyár egyik legkellemesebb hete volt.

A Dorcas kemping környezeti adottságai kiválóak. Erdő 'közepén', hatalmas fákkal körbevett zöld terület nélkülözve a rohanó életünk rekreálására szakosodott modern wellness műtárgyait, ami hasznos, mert ilyenkor az ember képes egy kicsit többet figyelni saját magára, másokra.

Nem volt rohanás az ott töltött hat nap alatt. Nyugodt tempóban, mindenki odaért ahová a megtervezett programlista alapján kellett érjen. A reggeli előadások, majd az azt követő csoportos beszélgetések mindegyike számunkra kellemes hangulatban telt. Nem okozott problémát a 100 körüli felnőtt és 50 körüli gyereklétszám igazgatása. Három gyerekes szülők lévén, a gyerekeinkre történő mindennapos szervezett felügyelet lehetőséget teremtett arra a szokásos nyári családi együttlétek alatt mégiscsak gyerekek nélkül legyünk egy ideig. Külön köszönet Pónilónak és főleg Kecskének, aki bármilyen mennyiségben és minőségben képes volt a gyerekeinktől a földre hullott makkot elfogadni, így biztosítva további hasznos és élvezetes időtöltést számukra.

A közös program a hétfő délutáni ismerkedéssel kezdődött, melyen sajnos nem tudtunk megjelenni, mi a legkisebbekkel ismerkedtünk, gyerekfelügyeletet láttunk ugyanis el. Persze az ismerkedésre később is volt lehetőség. A keddi nap délelőtt-

jén Fekete Ágnes gondolatait hallgattuk meg, melynek személyes kibővítésére az azt követő kiscsoportos beszélgetés alkalmával nyílt lehetőség. Délután Karasszon Dezsőnek a Debrecen-Nagyerdei református templomban adott orgona koncert-előadását hallgathatták meg az érdeklődők.

Szerda délelőtt Visky András minden idegszálát lekötő előadása töltötte ki a délelőtti első felét. Nemcsak hallani, de érezni is lehetett az elmondottak alapján azt, hogy az ember Istenbe vetett hite a legnehezebb időkben is biztos menedék, és biztos alap. A délután golfozással, golfoktatással telt felnőtteknek, gyerekeknek egyaránt. Estebéd bográcásban készült ízletes pörkölt és a finom lecsó volt. Este vidám hangulatú karaoke-val zárult a nap. Csütörtök egy igazi kirándulónap volt a Hortobágyi Látogatóközpontban és a kihagyhatatlan Pusza (szélének) megtekintése. Igazi hungarikumok: Puszaötös, négyökrös szekér... Aznap került megrendezésre a Ki-mit-tud, különböző műfajokban, számos jelenlévő részvételével.

Pénteken Németh Áron debreceni lelkész előadásának gondolatai adták meg az alapot a kiscsoportos beszélgetésekhez. Délután kezdődött a szalonnasütés, amivel párhuzamosan a gyerekek körében (legalábbis a sajátjaimat illetően) a legjobb közösségi esemény, az akadályverseny zajlott le.

Szombat reggel táborzáró Istentisztelet és úrvacsora volt, melyek után közös beszélgetéssel mondtuk el tapasztalatainkat, élményeinket egymásnak a közösen eltöltött időről. Edéd után hazautazás.

Összegzőképpen elmondható, hogy egy szerveztségében, programkínálatban annak minőségében, lelkiileg rendkívül üdítő és feltöltő hatással nappal lettünk gazdagabbak. (Régi) új emberek megismerése, beszélgetés, nyugodt felhőtlen légkör. Köszönjük a szervezést, a lehetőséget, köszönjük, hogy ott lehettünk.

Fintor-Geleta család

Ifi hétvége Iváncsán

2011. szeptember 9-11.

Idén másodjára mentünk el ifjúsági csendes hétvégére, ezúttal a Mezőség szélén fekvő Iváncsára. A szállásfoglalást most is Pető Gergő vállalta el, valamint Viola távollétében az áhítatokat is ő tartotta meg. Az alkalom a Vitaifi és a Kisifi tagjai számára volt szervezve, összesen nyolcan vettünk rajta részt.

Péntek délután indultunk a Budafoki vasútállomásról. Számomra szerencsésen jöttek össze a dolgok, hiszen a cserkész csapatgyűlés után időben átértem, hogy a többiekkel utazhassak. Az állomásról P.Gergő, illetve Jakab Erika

lelkész vitt be minket a református közösségi házhoz. Vacsorára rántottát ettünk, majd meghallgattuk a bevezető alkalmat. A téma a Máté 6, 19-34 részeiből épült fel. Este játszottunk még ping-pongot, illetve asztali hokit, lefekvés előtt pedig megnéztünk egy elgondolkodtató filmet, ami egy hipotetikus diktatúráról és megdöntéséről szólt.

Másnap tovább folytattuk az ige feldolgozását, szót ejtettünk a világi kincsekről, céljainkról és a helyes keresztényi látásmódról. Ebéd előtt mindenki örömmel megérkezett a Papp család. Ebédre a lelkésznek készített nekünk paprikás krumplit. Utána csendes pihenőre nem volt idő, ugyanis vártak minket a falu túlvégén lévő helytörténeti gyűjteményhez. Meglepően komoly kiállítást tekinthettünk meg, kimerítően részletes idegenvezetéssel. Számomra legtanulságosabb a Petőfi Sándor csapat különböző ereklyéi voltak. Láttunk kreatív órsi neveket, igényes órsi naplókat és zászlókat. Még az iskolapadba is visszaülhettünk pár percre. Délután társasjátékoztunk, majd megvitattuk, hogy miért lehetetlen két úton járni. Este szalonnasütést rendeztünk. Ismét filmezéssel zártuk a napot, de ezek inkább mókás, mint komoly darabok voltak.

Vasárnap részt vettünk az istentiszteleten, a prédikáció előtt elénekeltük az Atyám két kezében című ifjúsági dalt, az ígét pedig Pető Gergő teológus hallgató testvérünk hirdette. Az aggodalmaskodás hiábavalóságáról beszélt, de felhívta figyelmünket a keresztyén ember felelősségére embertársai irányába, aktívásra ösztönzött és intett, hogy azért ne számítsunk könnyű életre. Ebédre ezúttal gulyás levest kaptunk. Kitakarítottunk, majd ketten iskolai feladataink miatt búcsút vettünk a társaktól. A többiek még néhány óráig maradtak és játékkal töltötték az időt.

Úgy érzem összességében jó ifi hétvégét zártunk és remélem, hogy a lelkesedés és a lendület segítségünkre lesz a következő szemeszterben is és azokat is ösztökéli majd a programjainkon való gyakoribb részvételre, akik erre az alkalomra nem jöttek velünk.

Szabó Máté

Cserkész túra: Dömörkapu - Prédikálószték - Dömös

2011. szeptember 24.

A találkozó természetesen a templom előtt volt. A Karinthy Frigyes úton össze is jött a kilenc cserkészből álló kis csapat. Nagy örömmre szolgált, hogy a Páncélos egér őrs ilyen nagy létszámban képviselte magát, hiszen a múlt évi aktív tagokból mind az öten ott voltunk. A jegyvétellel akadtak problémáink, amit az is bonyolított, hogy a felújítások miatt a közlekedés eltért a szokásostól. A HÉV tehát Békásmegyeregig vitt, ahonnan busszal Szentendrére, majd egy másikkal Dömörkapura mentünk.

Az útvonal eleje sokfelé ismerős volt, hiszen lényegében a 2008-as tavaszi hétvége túra útvonalán mentünk visszafelé. Megcsodáltunk egy gyönyörű patakpartot, majd egy tisztáson megálltunk tízórazni. Mikor elhagytuk a visegrádi leágazást egyre több helyen nyílt rálátásunk a Dunakanyarra. Láttuk Visegrádot és Nagymaroszt, Géza pedig mesélt nekünk az egykori folyószabályozási tervek látható következményeiről. Mivel túl sok volt az izgalmas háttér, ezért számos fényképet készítettünk. A prédikálósztékről már látszott Zebegény és Szob is. Itt ragadtuk meg az alkalmat az ebédelésre. A túra java következett, hiszen a Vadálló-kövek mellett másztunk le. Az elején még fel is mentünk egy-egy szikla tömbre, aztán a lejtőn való egyensúlyozás vált a fő feladattá. Mindenki épségben leért. Egy forráshoz érkeztünk meg, ahol nagyobb kiránduló csoport piknikezett. A dömösi buszmegállóban szimpatikus kutyával találkoztunk és ki-ki – népszerűségét növelendő – még elosztogathatta maradék nasiját. A busz út sokáig tartott, ezért az Árvalányhajak új őrsvezetője érdekes játékkal szórakoztatta őrsét. Gyönyörű túrát teljesítettünk, örülök, hogy én is a részvétel mellett döntöttem!

Szabó Máté

Gyülekezeti kirándulás 2011. szeptember 17.

Szombaton reggel csodálatos verőfényes napsütésben indultunk el a fogaskerekű vasúttal a Széchenyi hegyre. Túránk első állomása a Széchenyi kilátó volt, amit nagyon kevesen ismernek és eléggé eldugott helyen van, pedig olyan, mint egy kis ékszerdoboz. Ráadásul nemrégiben helyreállították, felújították. 1895-ben Ybl Miklós tervei alapján készült és eredetileg a Hősök terén állt, mint kútfedél. A

Stróbl Alajos által készített bronz Széchenyi mellszobrot 1991-ben helyezték el a kilátó előtt.

A kirándulás következő állomása a Jókai kert és emlékszoba volt. Itt nagy ajándékot kaptunk, mert a múzeum munkatársa tartott egy ismertetőt Jókai családi vonatkozású érdekes történeteiből, amiben szerepelt két gyönyörű idézet is az írótól. Az teljesen egyértelmű volt, hogy a hölgy nagy Jókai rajongó. Mindenki el volt ragadtatva az előadástól. Ráadásul az is kiderült, hogy a Kulturális Örökség Világnapja alkalmából a múzeumi belépők ingyenesek. A kertben megcsodáltuk a fantasztikus kilátást, az író kedvenc padját, ahol alkotott, és a különleges (még az író által ültetett) növényeket.

Utunkat folytattuk a Farkasréti Temető felé, ahol 22 db művészi síremléket néztünk meg. Mindegyik sírszobornál az elhunyt művészeiről rövid ismertetőt tartottam.

Végül a Bajor Gizi színiésmúzeum volt a túra utolsó helyszíne. A múzeumot Gobbi Hilda alapította, aki rendkívül sokat tett színésztársaiért. Halála után pedig az általa alapított Aase díjat kapták az arra érdemes művészek. Megalapította a Jászai Mari és az Ódry Árpád Színészotthon, majd később a fiatal színészek részére is létrehozta egy otthont. Nagyon fontos volt számára a Nemzeti Színház ügye. A régi épület lebontása után országos gyűjtést szervezett az új felépítésére. Sajnos 1988-as halála miatt nem érhetette meg az új Nemzeti Színház megépítését. Egész hagyatéka a művészet pártolását szolgálja. A múzeumban Jászai Mari, Márkus Emília, Bajor Gizi és Gobbi Hilda életéről, szerepeiről rövid ismertetőt tartottam. Majd megnéztük a tárgyi emlékekből, fotókból készült érdekes kiállításokat.

Remélem mindenki jól érezte magát és sok kulturális információval szolgáltam.

Szalay Zsuzsa

Őszi cserkész hétvége – Kálló

2011. október 21-23.

Nagy örömünkre szolgált, hogy újoncainkkal együtt rég nem látott - harminc főn felüli - létszámban vettünk részt az őszi hétvégén. A találkozó a Keleti pályaudvaron volt, onnan Aszódig vonattal, Kállóig pedig busszal jutottunk el. Elfoglaltuk szállásunkat és bepackolódtunk: a hálósákja és polifoamja alá mindenki kapott egy kényelmes matracot. Néhány óráig istápolnom kellett a Sólýom és Skorpió őrsöket, mint egyetlen ott lévő fiú őrsvezetőnek. Vacsora után azonban megérkeztek az ő vezetőik is, akik munka vagy iskola miatt csak később tudtak elszabadulni. A napot táborúz zárta, amit a korábban érkezők irányítottak, ezzel bevezetve a hétvége kalóz keretmeséjét.

Másnap reggeli tornával indítottunk, majd reggeliztünk és már indultunk is túrázni. Az út első szakaszát betonon tettük meg Erdőkürtig. Itt megálltunk és néhányan kicsi a rakásban, vagy vidám pónizásban törtek ki. A túra következő részét beszélgetéssel és érdekes növények megfigyelésével töltöttük. Később találkoztunk motorosokkal és láttunk karate edzésen részt vevő csapatot is. Aztán egy darabon vissza kellett mennünk, hogy az erdőben rakhassunk tüzet. Fát gyűjtöttünk, majd vártuk, hogy leégjen a parázs. Közben lehetett frizbizni és labdát dobálni. Játsoztunk szamurájosat is. Elfogyasztottuk konzervjeinket, de olyan is volt, aki evőpálcikával tésztás levest kanalizott. Összeszedtük a szemetet és kényelmesen elértük a vanyarci buszt hazafelé. Vetélkedő következett, amit az a Lázár Csenge vezetett, aki a hétvége nagy részét szervezte, nem mellesleg az újonc Nefelejcs őr vezetője. Nagy ötlet volt a kérdéseket torpedós játékkal összekötni. Legnagyobb hatása viszont annak volt, hogy ha valaki tévedett, arra mind a négy másik csapat lőhetett egyet. Mi sokszor voltunk első jelentkezők, válaszolni már kevesebbszer tudtunk, a hajóinkat viszont jól helyeztük el. A téma egyébként a Rákóczi szabadságharc volt, hiszen szállásunkon egykor a fejedelem is megfordult, de kellett kalózingolni, csatakiáltást és táncot is alkotni. Volt bátorságpróba is, amit az árvalányhajak újonc vezetője: Zsuzsi vezényelt le. A napot természetesen táború zárta, melynek összekötő meséjét ezúttal Ibu vállalta magára. Volt beavatás és őrsi számok is. A Páncélos egér őr ismét nem vallott szégyent, de a legérdekesebb ezúttal egyértelműen a fekete gyöngy története volt.

Másnap bepakoltunk, majd elmentünk istentiszteletre. A téma Sámuel próféta élete volt. Énekeltünk gitáros kísérettel és imaközösséget is tartottunk. Visszaérve még volt időnk játszani a buszindulás előtt. Jó hétvégét zártunk, számomra nagyon érdekes volt egyszerre látni csapatunk régi vezetőit - akik már nem járnak aktívan a cserkészútján, de egy napra visszatértek, és velük együtt az újoncokat - akikből remélem a következő fogadalom tételen minél többet fogadhatunk majd cserkész testvérünkkel!

Szabó Máté

DEMJÉN KUPA

Köszönet

2011 a család éve. A hagyományos Demjén István Sportnapot is ennek jegyében szerveztük. Úgy gondoljuk, hogy az egész magyar társadalom legégetőbb kérdése a család. Ha a család válságban van, minden válságban van. Család fogalmába bele tartozik a gyülekezet is. Családban élünk, amely a lélek segítsé-

gével gyülekezetté lehet és gyülekezetben élünk, amely szeretetközösségként működve családdá lehet. - Ezeket a gondolatokat Nagy Péter lelkeszünktől kölcsönöztem és a tervezés egész ideje alatt a szemem előtt lebegtek. Idén a szervezésben részt vevők is átértékelték, hogy ennek a sportnapnak különleges jelentősége van. Nagy lelkesedéssel vágtunk a szervező munkába és sok újdonságot szerveztünk volna megvalósítani a programban. Végre összeállt a végleges műsor, minden kelléket sikerült beszerezni, jöhet az előadás. Persze a legfontosabb dologról, a jó időről nem tudtunk gondoskodni. Péntek délután, munkából hazafelé jövet nagyon elkeseredtem, viharos északi szél, zuhogó eső. Ez minden tönkre tehet. Már az is megfordult a fejemben, hogy el kellene halasztani az eseményt. Imádkoztam az Úrhoz és Ő meghallgatott. Szombaton reggel gyönyörű napsütésre ébredtem. „Ez csodálatos” gondoltam és nagy lelkesedéssel indultam a templomkertbe. A szervezők egymás után érkeztek és percek alatt kialakultak a versenyek színhelyei. Folyamatosan érkeztek a családok is és elkezdődtek a versengések. Remek a hangulat, mindenki lelkes és mosolygós. Körbe nézve látom, hogy az emeletes házak ablakai is megteltek szurkolókkal. Ők is láthatják, hogy ez a jókedvű társaság egy gyülekezet, egy nagycsalád. Ezt bizonyítja az is, hogy kicsik és nagyok büszkén viselik a gyülekezet emblémás pólóját. Példa mutató, ahogy a családok tagjai küzdenek egymásért. Ebből is látszik, hogy a család nincs válságban, legalábbis a gyülekezetünkben nincs. Pedig milyen nagy ez a család, képviseli magát minden generáció, a csecsemőtől az idős nénikig. Meg kéne számolni, hányan vagyunk, de ez képtelenség, mert mindenki mozgásban van. Talán majd a finom ebédnél sikerül. Kezdem a számolást 1,2,3... 128,129,130 és ekkor valaki megkérdezi, hogy a pörkölt tényleg birkából készült? Válaszolok neki, hogy igen és elfelejtem kinél tartottam a számolásban. Egy biztos, minden idők legnépesebb és legjobb hangulatú gyülekezeti összejövetelen vagyunk.

Csodálatos napot töltünk együtt, köszönet érte a szervezőknek és a résztvevőknek.

Isten kegyelme legyen velünk a továbbiakban is.

Szalontay Károly

Péntek este az ablakom üvegén kopogó kövér esőcseppeken át a szélben hajlongó fákat nézve azon gondolkodtam: vajon hogy lehet előző este egy egész gyülekezetet megmozgató rendezvényt lefűjni?

Istennek hála szombat reggel ragyogó napsütésre ébredtünk. A templomban lázas készülődés fogadott minket: a kondérokban gulyás és pörkölt rotyogott, a padok és sportkellékek pedig hangyszorgalommal sokasodtak. Mire az utolsó jelentke-

ző csapat is megjelent, minden készen állt egy felejthetetlen sportvetélkedő lebonyolításához.

A négy-ötös csapatok (melyek többnyire kisgyermekes családokból verbuválódtak) számtalan ügyességi, technikai és logikai sportban próbálhatták ki magukat. A vetélkedők nemcsak a templomban és a templomkertben, de még az utcán és a szomszédos sportpályán is zajlottak. Volt akadálypálya, benne labdavezetés hoki-ütővel, zsákban futás, talicskázás; kipróbálhattuk magunkat kötélhúzásban és váltófutásban; versenyeztünk csocsóban és pingpongban, valamint íjászkodtunk, illetve sakkoztunk. A versenyek után még egy rövid focimeccsre is maradt energiánk. Persze ehhez az energiához a lelkes csapatokon és kitartó állomásfőnökökön kívül a kiadós ebéd is hozzájárult.

A nap tetőpontját hivatalosan az ünnepélyes eredményhirdetés jelentette, de azt hiszem legjobban mindenki a süti sütő verseny produktumainak ebéd utáni szabad kóstolását várta.

És hogy a nap végére mivel lettünk gazdagabbak? A sok izgalmas versenyen és finom nyereségen kívül láthattuk a Sándor család kimagasló teljesítményét, átélhettük a Víg család küzdelmét a kötél végén, megtanulhattunk íjjal (mellé) löni, a hátunk mögött tudhatunk néhány meglepő sakkspartit, részesei lehettünk Carmenék fordulatos pingpong játszmáinak, no, meg persze közelebbről is megismerkedhettünk a felejthetetlen Nyuszi Hoppal, a Kávé-, a Meggypálinkás Mascarpone- és a „merész” Spenóttortával.

Úgy gondolom, minden résztvevő nevében köszönet illeti a szervezőket, az állomásfőnököket és minden kis és nagy segítő kezét.

Ezúton szeretnék gratulálni minden versenyzőnek, és jövőre a vándor Demjén Kupa büszke tulajdonosaként a Nagy Család csak ennyit üzen: mi már elkezdtünk készülni...

Horváth Balázs és Nagy Eszter

2011. október 8-án a budafoki református gyülekezetben megrendezésre került, a Demjén István Gyülekezeti Sportnap.

Szép számban érkeztek a családok, kicsik és nagyok egyaránt, majd beneveztek a különböző megmérettetésekre. Mindenki megtalálta a neki legtesthezállobb versenyszámot. Volt páros asztalitenisz, íjászat, csocsó, kötélhúzás, váltófutás, a

szellemi sport kedvelőinek sakk. A családi sorversenyen minden családtag - felnőtt és gyerek egyaránt - bizonyíthatta rátermettségét. Az otthon süttött süteménykülönlegességekkel lehetett nevezni a sütiversenyre.

Aki nem vett részt a versenyszámokban, az drukkolásával próbálta segíteni a versenyzőket. Voltak, akik nélkülözhetetlen konyhai munkával és szakácsművészetükkel járultak hozzá a gyülekezet eredményes sportteljesítményéhez. Bográcsban birkapörköltet és gulyást főztek, amit az utolsó versenyszám és az eredményhirdetés befejeztével a gyülekezet együtt fogyasztott el. Utána kerültek sorra a már előzőleg zsúrizett házi süteményfinomságok. Mindenkinek jutott, mindenki jóllakott.

Hála Istennek az időjárás is kegyes volt hozzánk. Kicsit hűvös, de szép napsütéses őszi időnk volt. A kitűnő hangulat és a meleg tea feledtette velünk, ha kicsit fáztunk. Mindannyiunk nevében mondhatom, hogy nagyon jól éreztük magunkat!

Sándor Levente

....Soli Deo Gloria! – emlékezett feleségem Nagytiszteletű úr egyik gyermektanításának tanulságára, amikor örömmel gratuláltam neki a süti sütő versenyen elért eredményéhez. A sok szorgos kéz által készített süti hegyekre igencsak rászolgáltak a sportos testvérek, hiszen mindannyian kitettek magukért íjászatban, futásban, sorversenyben, pingpongban, kötélhúzásban, csocsóban vagy épp a sakksban.

Komoly játszma egy hatéves forma kisfiú és egy deresedő hajú apuka között, teljes erőbedobás a futás célegyenesében, harsány nevetés a zsákban futás közben, sorban állás az íjászatnál, küzdelem a pingpongasztal mellett; mindezekből kijutott a rengeteg lelkes résztvevőnek. A programok annyira csábítóak voltak, hogy családunk túl is vállalta magát: hol egy csocsó mérkőzést kellett félbeszakítani a sorverseny miatt, hol egy sakkspartit a futás kedvéért.

A jól megérdemelt, előre ledolgozott ebéd akár egy külön verseny tárgyát is képezhette volna. Óriási kondérokban rotyogott a vetélkedések alatt az illatos birkapörkölt, az ízes gulyás. Hosszú, szépen terített asztalok mellett mormoltuk a közös hálaadást és kitunkoltuk az utolsó falatokat is.

A mozgás öröm. Különösen igaz ez, ha jó társaságban tehetjük. Jövőre visszavágót ígértünk egy-két legyőzhetetlennek tűnő négyesnek!!!! Adja a Jóisten, hogy még sok-sok éven át hadakozhassunk.

Köszönet a szervezők önfeláldozó szolgálatáért.

Zimonyi Balázs

A nyertes süti

A süti sütő versenyre készülve azon morfondíroztam, hogy valami olyat kellene kitalálni, ami érdekes is jól is mutat és nem utolsó sorban finom is. Legyen répatorta. Mire jött a férjem reakciója „Magyar ember nem szereti a répatortát.” Hát akkor majd én megmutatom, hogy de igen. Persze a nevében nem merem vállalni, ezért lett Nyuszi Hopp. De ettől még benne leledzik 30 dkg nyers reszelt répa, ami egy kicsit egészségesebbé teszi, mint egy megszokott sütemény.

NYUSZI HOPPI! (avagy répatorta narancsos krémmel)

Hozzávalók a tésztához:

35 dkg cukor (lehet barna –sima fele fele mennyiségben vagy teljesen barna cukor)
1,5 dl étolaj
4 ek. narancslé
1 tk. vaníliakivonat
4 db tojás
2 tk. sütőpor
1 tk. szódabikarbóna
1,5 tk. mézeskalács fűszer (ha nincs akkor 1tk fahéj és 1 tk gyömbérpor)
1 tk só
22 dkg liszt
10 dkg darált dió vagy mogyoró
30 dkg finomra reszelt nyers sárgarépa

A krémhez: 50 dkg mascarpone
15 dkg porcukor
1 tk vaníliakivonat
1 narancs reszelt héja és leve

Elkészítés:

Összekeverem a cukrot, olajat, vaníliát és az enyhén felvert tojásokat. Egy másik tálban a száraz hozzávalókat is elkeverem: liszt + sütőpor + szódabikarbóna + só és a mézeskalácsfűszer. Ezután a két keveréket alaposan összekeverem a robotgéppel majd beleteszem még a reszelt répát és a darált diót. Formába teszem (lehet tortaforma vagy négyszögletes is) és 180 C°-os sütőben kisütöm. Legalább 40 -45 perc, de formától függ. Túpróbával kell ellenőrizni, hogy megsült-e.

Közben elkészítem a krémet: a mascarponét a porcukorral és a vanília kivonattal alaposan kikeverem, majd hozzáadom a narancs levét és reszelt héját is. Ha esetleg híg lenne a krém hűtőbe kell tenni kis időre, és megszilárdul.

Miután a tészta kihűlt rá kenem a krémet a torta tetejére (ügyesebbek kettévághatják és bele is kenhetik a krém 1/3-át, a többit meg a tetejére.)

És utána lehet díszíteni, ha mondjuk versenyre visszük az alkotást, hogy elég feltűnő legyen. A marcipán díszeket az Ázsia Bt üzletében vettem a Vámház krt-on, a Csarnoktól bal kézre eső Pipa utca sarkán.

Mindenkinek jó sütést kívánok!

Geleta Anna

2011-es év tervezett programjai

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az alábbi programokban lehetnek változások! Ezért kérjük, hogy kísérik figyelemmel az istentiszteletek után elhangzó hirdetéseket, vagy tájékozódjanak a gyülekezet honlapján, vagy érdeklődjenek a lelkesítőiroda telefonszámán.

Időpont	Program
November 2-5.	Őszi napközis tábor
November 5. (szombat) 18.00	Vespera, 18h00
November 5. (munkan.) 8.00	Őszi templomkert takarítás parti II.
November 6. (vasárnap) 10.00	Igét hirdet: Vince M. István sárvásári lelkész Presbiter jelöltek bemutatkozása
November 8. (kedd) 18.00	Budafoki Esték. Család és iskola Előadó: Bagdy Emőke
November 9. szerda 19.00	Presbiteri gyűlés
November 12. (szomb.) 15.00	Bibliaismereti ki-mit-tud
November 13. (vasárnap)	Presbiterválasztás, egyházközségi közgy.
November 18-20.	Református Házasság Hétvége
November 20. (vas.) 10.00	Ovi látogatás, szeretetvendégség
November 25. (péntek) 16.00	Oviban adventi kézműves délután
November 26. (szomb.) 15.00	Női adventi kézműves délután
November 27. (vasárnap)	Adventi gyermekműsor
December 3. (szombat) 18.00	Vespera
December 4. (vasárnap) 10.00	Órbottyáni vendéglátás
December 6. (kedd) 19.00	Presbiteri gyűlés

December 11. (vas.)	15.00	Nyugdíjas karácsony
December 16. (péntek)		Cserkészkarácsony
December 24. (szomb.)	15.00	Istentisztelet + gyermekprogram, szerepjáték felnőtt előadás, betlehemes
	23.00	Istentisztelet
December 25. (vasár.)	10.00	Úrvacsorás istentisztelet
December 26. (hétfő)	10.00	Úrvacsorás istentisztelet
December 31. (szomb.)	18.00	Évzáró istentisztelet

Szombatonként hittanórák a Parókián

Szeretettel hívogatunk 2011/2012-es tanévben református hittanfoglalkozásokra, melyeket itt, a Parókián tartanánk a jelentkezők számától, életkorától függően. Kinek ajánljuk? Akinek gyermeke másik kerületbe vagy más vallású iskolába került, gyülekezetünkhöz való tartozást azonban továbbra is fontosnak tartja. Jelentkezni a templomban istentisztelet után, a templom bejáratánál lévő asztalon elhelyezett lapon, ill. a következő elérhetőségeken lehet: Ábrahám Angéla hitoktató, 06306935621, abraham4@freemail.hu.

Áldás, békesség!

Az iratterjesztésben novembertől kapható
a 2012-es bibliaolvasó kalauz és a Kálvin kalandárium

A karácsonyi ajándékozáshoz sok új hasznos, érdekes, szó-
rakoztató gyermek és felnőtt irodalmat, színvonalas zenei
anyagot tartalmazó cd-eket és kazettákat kínálunk

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap:

10.00 Istentisztelet,
minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
minden hónap harmadik vasárnapján szeretetvendégség
17.00 Kisifi

Hétfő

18.30 Énekkar

Kedd

18.00 Bibliaóra

Szerda

9.00 Baba-mama kör
10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak
15.00 Konfirmációs órák
17.30 Női bibliaóra (kéthetente)

Csütörtök

8.00 Bibliaóra
19.30 Ádám kör (kéthetente)

Péntek

14.00 Konfirmációs órák
18.30 Gyülekezeti foci a BMTE pályán

Szombat

18.00 Vesperás istentisztelet (minden hónap első szombatján)

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 2278
E-levél: reformatus@bfok.t-online.hu

Lelkipásztorok: Nagy Péter és Papp-Tóth Viola
Gondnok: Németh Géza
Diakónus: Jani Marianna
Hitoktató: Ábrahám Angéla
Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu/>

Halacska

REFORMÁTUS ÓVODA

Halacska nap

Idén harmadik alkalommal rendeztük meg óvodánkban a Halacska napot. Ez a rendezvény éveken keresztül szüreti bál volt, de amikor megszűnt a lehetőség, hogy a gyerekekkel együtt a tangazdaságban szőlőt szüreteljünk, úgy éreztük, ezt a hagyományt más formában, de folytatnunk kell, hisz kiváló alkalom arra, hogy kicsik és nagyok, családok és óvodai dolgozók együtt mulassanak.

Nagy előkészületek előzik meg a rendezvényt, az óvodában mindenki sürog-forog, dekorál, több állomásos ügyességi játékokat szervezünk a gyerekeknek az óvodaudvaron, miközben a szülők az óvónőkkel együtt bográcásban főzik a vacsorára valót. Zenés táncház mozgat meg mindenkit, s a miután elfáradtunk, a teaház pihentető, harmonikus csendjében lehet jókat beszélgetni.

Év elején mindig nagyon várjuk ezt az alkalmat, mert fontos óvodánk számára a szülőkkel való együttműködés, a bizalom és a szeretetteljes kapcsolat.

Isten áldását kértük most is, hogy ez megvalósulhasson idén is.

Nagy Eszter

Az egész életünk egy rohanás.

Reggel rohanunk az oviba, majd be a munkába, majd bevásárlás, ha belefér (de általában nem), futás vissza az oviba, majd tornára/úszásra... vagy csak szimplán a másik gyerekért.

Rohanunk haza, hogy időben legyen vacsora és a fürdés se maradjon el, majd futás az ágyba, hogy reggel legyen erőnk felkelni egy következő napi rohanásra.

És már a hétvégék se a régiek, azok is valahogy olyan „rohanósak”.

Fárasztó ez az állandó rohanás, ezért évről évre egyre jobban várom az ünnepeket. Pedig már az ünnepek se a régiek. Mindenki rohan, hogy valami drága, sokszor hasztalan dobozba csomagolva adja át a szeretetét. És mindenki rohan, hogy annyi ételt halmozzon fel arra a néhány napra, mint máskor egy hétre (vagy kettőre)

Én már rég nem kérek semmit, csak, hogy üljünk le, játszunk együtt és ne kelljen többet tuszkolni magamba, mint egy nappal korábban, csak, mert ma így illik, ez a szokás.

Ennek ellenére még mindig szeretem az ünnepeket! Kár, hogy ilyen kevés van belőlük...

De szerencsésnek tartom magunk, mert mióta a kislányunk óvodás, van két új „nem rohanós” ünnepünk!

Az egyiket Halacska napnak a másikat Szülők báljának nevezzük.

Egyiket jobban várom, mint a másikat!

Mint egy kisgyerek. Izgalommal, nyugodt, tét nélküli készülődéssel. Elvégre a gyermekem ott fog várni, felvehetem a kényelmes sportcipőm, és én csak a csalamádét viszem.

Nincs rohanás, nincs felelőtlen költekezés, nincs „ki mit vesz fel” verseny, nincsenek elvárások. Egyszerűen csak jókedv és nyugalom. Nincs tétje semminek, talán csak a paprikás krumplinak! De valójában még annak sem. Nem sikerült? Semmi baj arrébb lépek néhányat és máris találok egy másik bográcstot. Nincs tét, nincs verseny, nincs szégyen. Nem mondja senki, hogy „már ez se a régi”

És hát nem is azért vagyunk ott.

Tényleg, miért is?

Pusztán azért mert szeretjük! Kopott bográcson, műanyag tányérosan, poros udvarosan.

Ezen a napon varázslat történik. Átalakul az udvar. Teret ad táncnak, versenynek, főzésnek, beszélgetéseknek, játéknak. Még az óvó nénik is átalakulnak. Egy-egy akadály „állomásfőnökeként” ők is játszótárssá válnak. A zsinóron lógó papírmaci arany medállá változik, a kopott plüssfigura-nyeremények arany serleggé. A paprikás krumpli királyi lakomává.

Vendégek vagyunk mindannyian a saját óvodánkban, a saját főztünkre.

Csak néhány óra, de megváltoztatja a napunk, a hetünk. Lelassul az idő, gyerekekké, vendéglátó vendéggé válunk. Önfeledten játszunk, kutyát, csirkét,... és ha kell, kenguru mamát imitálunk. Mindezt örömmel, élvezettel. (bár bevallom, idén kicsit csalódtam! A tavalyi talicskás akadályt nagyon vártam! Akkor lemaradtam, mert a férjem végezte el a „férfi munkát”. Pedig gyerekkoromban, hogy szerettem volna! Majd leszakadt a derekam és a benne lévő „boci féle növény táp” is bűdös volt, de be nem vallottam volna, mert hát az olyan erőt próbáló és felnöttes volt De vissza a mi ismét jól sikerült napunkhoz!

A recept nagyon egyszerű: több zsák krumpli, hagyma, só, paprika, víz, virsli, kenyér, jó zene és sok fáradt, de vidám ember és emberke.

A recept titka: hogy mindenki hozzátesz egy KICSIT!, (ki egy adag virslit, ki 2 kiló kenyeret...) ettől olyan finom és különleges... mert van egy hely ahol SOK KICSI, tényleg SOKRA MEGY, legyen szó akár paprikás krumpliról vagy a gyermekeinkről Szeretem ezt a napot! Valahogy már a reggel is másképp indul. Nincs rohanás, csak a gyermeki várakozás és az önfeledt szórakozás.

Ez a Halacska nap sem okozott csalódást! Sőt!

Finom volt a vacsora. Mindegyik! Mert bevallom többet is megkóstoltunk. (Elvégre paprikás krumpliról ismerszik meg az ember.) Finomak voltak a sütemények és vidám a zene. Szerintem ennél több nem is kell. Még az Úr is kegyes volt hozzánk, és egy gyönyörű őszi napot adott nekünk ajándékba. Talán így jutalmazta igyekezetünk és Ő így járult hozzá a mi immáron piros betűs (ünnepe) napunkhoz. Köszönjük Neki és minden vendéglátó vendégnek!

ui: Bevallom még ki se jöttünk a kapun már azt tervezgettük, hogy minek is öltözzünk másik piros betűs Halacska-ünnepünkön, a bálon. Pedig még azt se tudom, hogy lesz a Karácsony.....

*Pelyva Krisztina, Veres Zsófi anyukája
Kishalacska óvoda
Csillag csoport*

Az ideai Halacska napról nem tudok anélkül írni, hogy ne jutna eszembe Barna fiam első szülői értekezlete még 2008 őszén. Amikor három éve körülnéztünk az apró székeken kucorgó szülőtársaim arcán, feleségemnek és nekem is ugyanaz a benyomásunk alakult ki egy pillanat alatt: mintha csupa régi barát közé csöppentünk volna...

Ez a „Halacska-érzés” azóta is megmaradt. Sőt, megduplázódott, amióta Anna lányunk is Halacska ovis lett. Minden reggel a napi küzdelmek előtt pár perces nyugodt örömet kapunk az oviban, amikor bekísérjük a lurkóinkat. A többi szülővel azonban csak pár szót válthatunk a rohanás közben. A Halacska napon alkalomunk nyílik a sok félbe maradt baráti beszélgetést befejezni, bepótolni, miközben a gyerekek együtt, egymásért drukkolva járják végig a pecsétgyűjtő állomásokat, hogy végül kedves plüssállatokkal gyarapodjon az otthoni játékkészlet.

A bográcsokban nem akármilyen étkek főttek. Még szerencse, hogy nem volt időnk a munkahelyi ebédre... ☺ Csupa ismerős, baráti arc a gyülekezetből és az

óvodából, önfeledten játszó, hazamenni nem akaró, gyönyörű gyermekek, az Úr ajándékai.

Köszönet ezért az izgalmas délutánért mindenkinek, aki idejét, energiáját nem sajnálva lehetővé tette ezt számunkra.

Zimonyi Balázs

Készüljünk együtt az adventre!

Szeretettel várunk mindenkit

2011. november 25-én,

pénteken délután 16.00 órától

az adventi kézműves délutánra az oviba

Budapest-Budafoki Református Egyházközség

Halacska Református Óvodája
1221 Budapest, Törley tér 3-4.

Tel. 06 (1) 482 02 24

Email: halacskaovi@freestart.hu

